

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

25 listopada

№ 116.

Rok 1926.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 671—z dnia 10 listopada 1926 r. w sprawie niektórych zmian statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego 1315

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

Poz.: 672—i Ministra Skarbu z dnia 19 listopada 1926 r. w sprawie zmiany § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dn. 16 czerwca 1926 r., tyczącego się kosztów w sprawach przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym 1316

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 673**—Komunikacji z dnia 23 października 1926 r. w sprawie zmian w przepisach o budowie i ruchu na kolejach żelaznych, obowiązujących w okręgach dyrekcyj kolei państwowych w Poznaniu, Gdańsku i Katowicach. 1317
- 674**—Komunikacji z dnia 12 listopada 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach w taryfie polskich kolei normalnotorowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych. 1318
- 675**—Komunikacji z dnia 18 listopada 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych. 1319
- 676**—Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 listopada 1926 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zmiany w załączniku do rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1926 r. o wykonaniu art. 57 ustęp ostatni ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej 1333
- 677**—Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 1926 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 1 sierpnia 1924 r. w sprawie postępowania o uznanie za zaginione bez własnej winy osób, których zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową 1338

671.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 listopada 1926 r.

w sprawie niektórych zmian statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej

(Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Zatwierdza się uchwalone na Sejmiku Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w dniu 19 maja 1926 r. zmiany statutowe, a mianowicie:

IV dodatek do statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego z dnia 8 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 519) i do I dodatku z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 254), II dodatku z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 645), III dodatku z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 7 poz. 66).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Załącznik do rozp. Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1926 r. (poz. 671).

IV. DODATEK

do statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego z dnia 8 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 519) i do I dodatku z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 254), II dodatku z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 645), III dodatku z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 7 poz. 66).

I. § 4a ust. 4: II dodatku do statutu z dnia 30 lipca 1923 r.

§ 4b ust. 3: (Dz. U. R. P. № 83 poz. 645) otrzymują następujące brzmienie:

„Przy udzielaniu pożyczek żytnich i dolarowych nie potrąca się poprzednich zwaloryzowanych hipotek Ziemstwa“.

II. § 2 ust. 2 II dodatku do statutu z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 645) otrzymuje następujące brzmienie:

„Konwersję przymusową wszelkich hipotecznych landszaftowych pożyczek, uchwaloną przez Sejmik Ziemstwa w dniu 18 czerwca 1923 r., a zatwierdzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 645) wyjaśnia się w drodze autentycznej interpretacji w ten sposób, że konwersja ta nie jest nowacją, lecz tylko przeliczeniem dawniejszych zobowiązań w markach niemieckich na marki polskie, mającym na celu wycofanie z obiegu wszelkich listów zastawnych byłej Posener Landschaft oraz wprowadzenie jednolitego systemu listów zastawnych Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego“.

Listy konwersyjne złotowe emitowane w wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w ostatecznym brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 213) wydaje się w sztukach po 10, 100 i 500 złotych z oprocentowaniem na 4⁰/o.

Posiadacze listów zastawnych złotych, wydanych na zasadzie rozporządzenia waloryzacyjnego (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30 poz. 213), wybierają z grona swego delegata dla strzeżenia praw posiadaczy tychże listów zastawnych. Delegat musi być obywatelem polskim i zatwierdzonym przez Komisarza Państwowego przy Poznańskim Ziemstwie Kredytowym.

Nowoskonwertowane dłużni hipoteczne mają oprocentowanie 5⁰/o, z czego 4⁰/o przypada na opro-

centowanie, 1¹/₂⁰/o na umorzenie i 1¹/₂⁰/o na administrację długu. Czasokres umorzenia wynosi 55¹/₂ lat. Spłata długu konwertowanego jest dozwolona tylko listami zastawnymi.

672.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 19 listopada 1926 r.

w sprawie zmiany § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dn. 16 czerwca 1926 r., tyającego się kosztów w sprawach przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1926 r. celem wykonania ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 74, poz. 424) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 3 (Do art. 12). Do podań, załączników, świadectw i odpisów, podlegających opłacie wedle art. 12 ustawy, stosuje się—w myśl art. 74 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 28, poz. 284) w brzmieniu, ustalonym art. 174 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570)—artykuły 140, 142 do 145, 148 do 154, 157, 158, 160 i 161 tej ostatniej ustawy.“

Opłaty te wynoszą:

1) od pierwszego egzemplarza podania — 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 145 p. 1);

2) od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z niem złożonych—po 50 gr. Podanie ponowne, przy którym jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie; od załączników opłaca się jednak po 50 gr. od sztuki (art. 145 p. 2 i ustęp drugi);

3) za świadectwo — 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 154 ustęp pierwszy);

4) za odpis, sporządzony i poświadczony przez Najwyższy Trybunał Administracyjny—1 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157 ustęp pierwszy);

5) za poświadczenie przez Najwyższy Trybunał Administracyjny zgodności z pierwopisem odpisu, sporządzonego nieurzędownie (przez samą stronę)—50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 157 ustęp drugi p. b).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*